ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԳԱՂՓԱՐԱԿԱՆ

ԱՐԱՄ ԲԱԶԱՆՑԵԱՆ

—Մարթա ինչ, լսու՞մ ես, մարթա, որ տա՛ս ինձ ասածս։

—Լսում եմ, տիկին, լսում եմ, ինչպէս որ ասում էք, բայց ինչ անեմ, որ ես ինքս էլ չեմ հասկանում, թէ ինչ է կատարւում ձեզ հետ։ Ես ձեզ ասում եմ, որ ձեր ամուսինը ձեզ չի սիրում, ձեզ չի ուզում, ձեզ հետ չի ուզում ապրել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի րոպէ անգամ մնալ, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի ճաշ ուտել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի գիշեր քնել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի տեղ գնալ, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի խօսք խօսել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի գործ անել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան անել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան ունենալ, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան լինել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան տեսնել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան լսել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան զգալ, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան մտածել, ձեզ հետ չի ուզում ոչ մի բան աս

Վիպակի յուրտ

ՆԻԿՈՂՈՍ ՄԱՐԱՆԴՅԱՆ — նկար. Ս. Ղազարյանի

—Դուք ինչպե՞ս եք կարծում, պարոն Ալեքսանդր, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչից զրկվում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ կորցնում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ ոչնչանում,— հարցրեց Ալեքսանդրին Ռուբենը, երբ նրանք ճանապարհ էին ընկել դեպի Ալեքսանդրի տունը։

Ռուբենը Ալեքսանդրի ամենամտերիմ ընկերն էր։ Նրանք միասին էին սովորել գիմնազիայում, միասին էին ավարտել համալսարանը, միասին էին ծառայության անցել։ Ռուբենը ամուսնացել էր, Ալեքսանդրը ամուսնացել էր, Ռուբենը երեխաներ ուներ, Ալեքսանդրը երեխաներ ուներ։ Ռուբենը ամեն կիրակի գալիս էր Ալեքսանդրի տունը, ամեն կիրակի նստում էր Ալեքսանդրի հետ, ամեն կիրակի խոսում էր Ալեքսանդրի հետ, ամեն կիրակի հարցնում էր Ալեքսանդրին, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչից զրկվում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ կորցնում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ ոչնչանում։

Ալեքսանդրը ոչ մի անգամ չէր պատասխանել Ռուբենի հարցերին։ Ալեքսանդրը ոչ մի անգամ չէր ասել Ռուբենին, որ ինքն էլ չգիտի, թե ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչից զրկվում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ կորցնում, ինչո՞ւ է մարդ ամեն ինչ ոչնչանում

ՂՈՒԿԱՂՕՀ

ՊԱՏՄՎԱԾՔ ՀԱՅՐԵՆԻ ՄԱՐԴՈՒ ՎԱՂԱԺԱՄ ՊԱՏԱՀԱԾ

Ա

Ամիսներ առաջ ես ամռան մի տաք օր, երբ ամբողջ քաղաքը ծանր քնի մեջ էր ընկղմված, ստացա հեռագիր Ղուկաղօհից, որ ինձ կանչում էր հայրենի գյուղ՝ հոր մահճակալի մոտ։ Հեռագրի մեջ ասված էր, որ հիվանդը ինձ է ուզում տեսնել, որովհետև ուզում է ինձ հետ խոսել մի կարևոր գործի մասին։ Ես ինքս էլ ուզում էի գնալ, որովհետև ամառվա տաքերը ինձ ստիպում էին ամառանոց գնալ, իսկ ամառանոցներից ամենամոտիկը Ղուկաղօհն էր։ Ես ուզում էի գնալ, որովհետև ուզում էի հորս տեսնել, որովհետև ուզում էի գնալ, որովհետև ուզում էի գնալ։

Ես ինքս էլ չգիտեմ, թե ինչու եմ այդքան շատ ուզում գնալ։ Ես ուզում էի գնալ, որովհետև ուզում էի գնալ։ Ես ուզում էի գնալ, որովհետև ուզում էի գնալ։ Ես ուզում էի գնալ, որովհետև ուզում էի գնալ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅ

Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ ԵՒ ՏԱՂԱՐՆԻ

ԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ի ՄԱՐՄԱՐԻ, ՓԱՅՏԱՌԻ ԵՒ ՓԱՅՏԱՔԱՐԻ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐՈՒ ԵՒ ՈՒՍՈՒՑԱՐԱՆՆԵՐՈՒ

ՀԱՐՈՒՍՏԱՑՈՒՑԱԿ ՄԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱՒՈՐ ԱՐՎԵՍՏԻ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅ

Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ ԵՒ ՏԱՂԱՐՆԻ

ԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ի ՄԱՐՄԱՐԻ, ՓԱՅՏԱՌԻ ԵՒ ՓԱՅՏԱՔԱՐԻ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐՈՒ ԵՒ ՈՒՍՈՒՑԱՐԱՆՆԵՐՈՒ

ՀԱՐՈՒՍՏԱՑՈՒՑԱԿ ՄԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

ՆՈՐ ՏԵՍԱԿ ԲԱՐԵՓՈՓԻԼ

Ս. ԵՒՍՏԱԹԻՈՒՆ ԵՒ Ց. ԻՍԱՅԻԼԵԱՆ

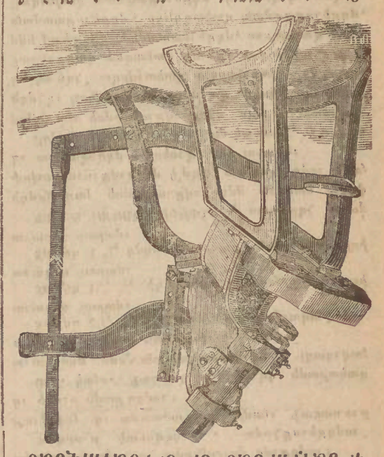

ՀԱՐՈՒՍՏ ՀԱՄԱՐԵԱ ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿ ԱՌԱՆՑ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿԻ

ՆԱՒԱՐԱՆ ԱՆԴԱՄ ՄԸ ՆՈՐ ՏԵՍԱԿԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱՒՈՐ ԱՐՎԵՍՏԻ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅ

Ա. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ ԵՒ ՏԱՂԱՐՆԻ

ԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ի ՄԱՐՄԱՐԻ, ՓԱՅՏԱՌԻ ԵՒ ՓԱՅՏԱՔԱՐԻ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐՈՒ ԵՒ ՈՒՍՈՒՑԱՐԱՆՆԵՐՈՒ

ՀԱՐՈՒՍՏԱՑՈՒՑԱԿ ՄԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՑՈՒՑԱՆԻՇՆԵՐՈՎ

#